

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorum Omnium Generalium Et Provincialium Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars III. Sub Cælestino papa I. anno CCCCXXXI.

Parisiis, 1644

Quid est Jesus? Cap. III.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15241

ANNO CHRISTI 431. Interpretatur autem Emmanuel, *Nobiscum Deus*. Confitemur autem fuisse nobiscum Dei Verbum, non localiter (in quo enim loco non est Deus, qui implet omnia?) nec quod adesse nobis conspicitur auxilii ratione (dictum est enim hoc modo ad Iesum: *Et sicut eram cum Moysè, ita ero & tecum*) sed quod factus est in nostris, id est, in humanitate, non derelicta natura sua. inconuertibile est enim natura Dei Verbum. Ceterum quam ob causam, cum plene dicitur ad Iesum, quod Sicut eram cum Moysè, sic ero tecum, non est nominatus Emmanuel? Ipsa autem ratio sit, * et si cum alio nescio quo sanctorum fuisse dicatur. Ergo nobiscum factum esse dicimus Deum Verbum eo tempore, quo dicit Baruch: *In terra visus est, & inter homines conuersatus est, & omnem viam inueniens disciplina, & dans eam Iacob puerō suo, & Israel dilectō suo. Ipse est enim Deus noster, & non comparabitur aliis ad eum.* *Oσον μὴν οὐκ εἰς τὸ ἔτος καὶ Φύσιν, ἐκ τῶν μὲν ιμάρθρων ασύγκριτον γεράτη μετεξένθετος καὶ διερρόποτος· καὶ πολλή θεάσας τῷ φύσεων οὔτε λίδια φορεῖ.* Et quantum quidem ad Dei naturam pertinet, non erat nobiscum. multum enim interest inter diuinitatem & humanitatem, & ingens est nimis differentia naturarum.

Denique etiam diuinus Dauid ad proximitatem mysticam scilicet, Deum Verbum quod nondum ad nos venerat vocabat, dicens in spiritu: *Vtquid Domine discessisti longe, despicias in opportunitatibus, in tribulatione?* Ergo non iam longe discessit, sed nobiscum fuit. Qui cum mansisset id quod erat, apprehendit Abrahæ semen, ut dixi. *Hebr. 2. Accepit autem etiam seruiformam, & conspectus est homo in terra, Philipp. 2. Christus vere & Emmanuel, eumdem nobis Filium designans; partim quia vñctus est more nostro, humane hominis naturæ spiritum accipiens, ut in seipso & primo; positus est enim primordium generis; rursum ut Deus, ipse est vngens sancto Spiritu eos qui in se credunt: partim quia fuit nobiscum secundum quas modo reddidi rationes, & in eo nos facit certos Isaías propheta, dicens: *Ecce virgo in 1a. 7. vtero accipiet, & pariet filium, & vocabunt nomen eius Emmanuel.**

Cum enim sancta Virgo ex Spiritu quidem sancto prægnans esset facta, peperit autem secundum carnem Filium, tunc etiam Emmanuel dictus est. Fuit enim nobiscum per carnalem generationem incorporalis, & id erat quod per vocem Dauid significabatur: *Deus manifes- Psalm. 49. feste veniet, Deus noster, & non filebit.* Et illud opinor: *Ipse qui locutus sum, præsto sum.* Locutus enim per prophetas, ut incorporale adhuc Verbum, aduenit etiam corporaliter.

Quid est Jesus? CAP. III.

VI quidem intentionum, quia oporteat a nobis vnum dici Filiū, tantumdem est & Christus, & Emmanuel, & Iesus, & idem vero quasi ex re nomen est factum: *Ipse enim saluabit populum suum a peccatis eorum.* Quemadmodum enim & Emmanuel significabat per generationem ex muliere nobiscum factum fuisse Dei Verbum; & Christus porro, quia factus homo, vñctus dicitur iuxta

nos humane; ita etiam Iesus, quod saluauit nos, id est, suum populum, quod maxime eum demonstrat Deum vere, & natura omnium Dominum. Neque enim hominis communis creatura esse dicatur: deceat autem magis omnia dicere esse Vnigeniti, et si factus sit homo. Dicit fortasse aliquis: Ad quid Moysis dictus est populus Israel? Ad hoc dicimus, quod Dei quidem populus nominatus sit, & id erat vere: verum quoniam ad defectionem deductus est, & vitulum fecit per desertum, in honoratus est a Deo. Non enim suum nominare populum dignabatur, sed cum iam homini destinavit. At nos non ita. proprii enim sumus Filii, eo quod & Deus sit, & per ipsum creata sunt omnia. Ita enim ait David: *Quoniam ipse fecit nos, & non ipsi nos: nos autem populus pascua eius, & oves manuum eius.* Denique etiam ipse de nobis dixit: *Oves meæ vocem meam audiunt, & sequuntur me.* Rursus: *Et alias oves habeo, que non sunt ex hoc ouili, & illas oportet me congregare, ut fiat unus grex, & unus pastor.* Mandabat autem etiam beato Petro: *Simon Joannis, amas me? Pasc agnos meos.*

Quam ob causam homo dictum sit Dei Verbum.

CAP. IV.

Citatur hic
locus a S.
Leone pa-
pa in epist.
97. ad Leo-
nem imp.
& lectus
fuit in Cœc.
Calched.
act. 2. in
fin.

1. Cor. 15.

Ioan. 3.
Ioan. 8.
Ibid.

Ioan. 3.

ANΘΡΩΠΟΣ ἀνόμαστος, καὶ οὐκέτι φύσιν ὑπερχων θεὸς, ὁ ἐκ θεοῦ παῖς λόγος, ὡς μετεγκλωπὸς ἀνθρώπου τὸ σερνὸς φραστησίως ἡμῖν. ὁ φῶν γὰρ οὐτα τοῖς ἔπει γῆς, καὶ οὐ μάθεις ὄντες λόγον, διὸν τὸν περισταλόγα γε-
νοντας τῆς καθιήματος αἰδεσπότητος, πελείως ἔχοντος καὶ ἔδιον λόγου.

* huma-
nitatem
nostram,
* al. qui
natura &
veritate
ex Deo
creatus &
Patre.

HOMO nominatus est, cum sit natura Deus, Dei Patris Verbum, quoniam similiter ac nos carni communicauit & sanguini. Sic enim terrenis apparuit, non amittens id quod erat; sed assumens *humanitatis naturam in sua ratione perfectam. Verumtamen & in humanitate Deus remansit, & omnium Dominus, *vtpote naturam & veritatem ex Deo Patre fortitus. & id nobis euidentissime sapientissimus Paulus ostendit: *Primus enim, inquit, homo ex terra de limo, secundus de celo.* Atqui Virgo sancta peperit templum Verbo vnum: sed de celo dicitur, & recte quidem, Emmanuel. desuper enim & ex substantia Dei & Patris natum est Verbum ipsius: descendit vero ad nos tunc, cum factus est homo, tamen sic quoque desuper est. Testatur autem Ioannes de eo, dicens: *Qui de sursum venit, super omnes est.* Et ipse Christus etiam ad populum ait Iudeorum: *Vos de deorsum estis; ego de supernis sum.* Et rursus: *Ego non sum de hoc mundo.* Licer pars mundi, sicut homo, nuncupatus sit; sed erat cum hoc quoque supra mundum, vt Deus. Meminimus enim plane dicentem: *Et nemo ascendit in celum, nisi qui descendit de celo, filius hominis.* Descendisse autem dicimus de celo filium hominis per unitatem dispensatoriam, Verbo tribuente propriæ carni gloriae suæ & diuinæ maiestatis claritudinem.